

Marita Money úr Svínøi, hevur búð Australia í 17 ár:

Hugsar á enskum – telur á føroyskum

– Eg gloymi ongantíð Føroyar, har eg tosaði mítt móðurmál, men eg leingist ikki heimaftur. Her havi eg familju og vinir, og nú havi eg fingið ein ommuson, sigur Marita Money

Tað er langur teinur úr Svínøi í Føroyum til Sydney í Australia.

Hesalonguleið ferðaðist 52 ára gamla Marita Money, maðurin Trevor, sum er onglendingur og tveir synir teirra, áðrenn tey fingið

endaliga heim í Engadine stutt frá Sydney.

Familjan flutti til Australia úr Onglandi fyrri 17 árum síðani. Tey ætlaði sær bert at royna, hvussu tað var at liva í øðrum landi í tvey ár, men ferðin gjørdist so

væleydnað, at tey ongantíð fóru heim aftur til Onglands ella til Føroya.

Upprunaliga fór Marita Money, ið er fødd Stenberg, til Londons at arbeiða sum aupair í 1961. Tá tíðin var av, og hon skuldi fara heim

aftur til Føroya, valdi hon ístaðin at fara í læru sum sjúkrasystir í London. Har var hon eina tíð, men so hitti hon Trevor Money. Tey giftust og fingi tveir synir, og Marita gavst sum sjúkrasystiræmingur.

Engadine er býur uttan fyri Sydney, ið er til støddar sum Havnin. Har er náttúruvakt og væl skipaðir býarpartar, har synirnir búgva í somu gøtu sum tey gomlu

Familjan Money hevur búið í Australia seinastu 17 árini, har tey upprunaliga bert ætlaðu at búgva í tvey ár. Vinstrumegin siggjast: synirnir Roland, Martin og kona hansara Lisa, sum eiga ein son, Marita og Trevor Money

Marita Money er 52 ára gomul. Hon fór til Onglands at tæna í 1961, giftist í London við Trevor og tey fingi tveir synir. Hóast Marita Money hevur verið burtur øll árin, so tosar hon føroyskt, sum hevði hon ongantíð verið burtur

Flutti heim til ommuna í Svínøi

Í dag arbeiðir hon í einum kjøthandli í Engadine, har hon hevur verið øll árin í Australia.

Foreldrin hjá Maritu vóru Marin Katrina og Jóhan Stenberg. Tey búðu í Keyptmannahavn undir seinna heimsbardag, og fingi trý børn. Tá Marita var fyra ára gomul doyði mamman, og Marita og systkini fóru heim til ommuna í Svínøi at búgva.

Sjey ára gomul fór Marita til Havnar at ganga í skúla hjá nonnunum. Í Havn var familjan ein ommusystir og ein mammubeiggi. Serliga nógv var Marita hjá mammubeiggjanum Rasmus Olsen, sum var stjóri í Sjóvinnubankanum og konu hansara Juttu.

Tað hevur ongantíð verið nakar trupulleiki hjá mær at falla til, har sum eg havi búið gjøgnum árin, men eg havi tó danskt pass enn, sigur Marita Money.

Eg vil ikki skifta passið út, tí Føroyar er heimið fyri mær, og hóast eg havi búið aðrastaðni í so nógv ár, so verður tað ongantíð aðræði, sigur Marita Money, tá vit vitja í hugnaliga heimi hennara í Engadine.

Heimið ber eisini boð um, at Marita er føroyingur. Her eru náttúrumyndir, myndir av familjuni og skreytlutir av ymsum slag, sum minna hana á Føroyar.

Sigur ommusonin føroyskar søgur

Spurd um hon kundi hugsað sær at farið heimaftur, sigur Marita, at tað hevur hon ongar ætlanir um. Hon hevur familjuna her. Synirnir búgva tvey hús frá foreldrunum, og so hava tey fingið ein ommuson.

Annars eru grannarnir so ómetaliga góðir at hava. Marita er sannførd um, at hon ikki hevði kunnað verið sin vanligu gerandisdag fyrri uttan.

Marita tosar føroyskt, sum hevði hon ongantíð verið burtur. Hon sigur, at hon ongantíð fer at gloyma føroyska málið, sum var tað hon fyrst lærði, og eisini hevur stóran tokka til.

Tá nú ommusonurin kemur at vitja, so sigur hon somu søgur úr Føroyum og hon lærði synir sínar, og hon syngur føroysk skjaldur fyrri honum.

Marita og Trevor hava ikki viljað í Føroyum síðani seinast í sjevtíðunum.

Tá var nógv broytt, síðani eg var smágenta. Har vóru tunnlar, vegir og brýr, og tað var so lætt at ferðast. Ferðslan var vaksin so ómetaliga nógv, men sjálvandi, har vóru eisini komin so nógv hús síðan eg var heima seinast, so tað var kanska ikki so lægt, sigur Marita Money.

Familjan er um at fækkast heima, og tey sum eru eftir, eru vordin gomul. Øll hava sína familju at varða at, so Marita kennir tað ikki so umráðandi at fara heimaftur at vitja.

Nógvir føroyingar hava vitjað Maritu

Aður hevði Marita brævasamband við nógv heima í Føroyum, og tey sendu henni eisini Dimmalætting, tá hon búið í London. Brøvini dattu burtur so hvørt sum skyldfólkin eldist og fækkaðust, og Dimmalætting hevur hon ikki fingið í Australia, av tí at tað